

LỄ THĂNG THIÊN: HƯỚNG LÒNG LÊN TRỜI CAO

Có một truyền thuyết xưa kể về việc Chúa Giêsu về trời như thế này: Khi Chúa về trời thì thân thể Người vẫn còn đầy thương tích, không chỗ nào lành. Các thiên thần vừa thấy thì quỳ xuống trước mặt Người tỏ lòng thương kính, vì không ngờ Người phải mang thương tích trầm trọng đến thế. Rồi Tổng lãnh thiên thần Gabrien hỏi Chúa Giêsu: “Lạy Chúa, Chúa chịu thương tích đau khổ như vậy mà thiên hạ có biết sự hy sinh và tình thương hải hà của Chúa không?” Chúa Giêsu trả lời: “Chỉ một ít người thôi, phần đông họ chưa biết Ta là ai và đã làm gì cho họ!” Sứ thần Gabrien: “Thế Chúa về trời rồi, làm sao họ biết Chúa hy sinh chịu chết cho họ?” Chúa đáp: “Ta có bảo Phêrô, Giacôbê, Gioan và một số người đi nói cho họ biết, rồi đến lượt họ một khi đã biết được thì đi nói với người khác nữa. Nhờ đó, cả thế giới sẽ biết tình yêu Ta dành cho họ.” Thiên sứ Gabrien nghe thế càng bối rối vì biết rõ loài người hèn nhát yếu đuối nên phân trần: “Lạy Chúa, nếu lỡ Phêrô, Giacôbê, Gioan và số bạn hữu của Chúa mệt mỏi thất bại ngã lòng, hoặc số người mới được nghe nói về Chúa lần hồi quên mất thì sao? Chúa không có dự bị kế hoạch nào khác à?” Chúa Giêsu trả lời: “Ta không có kế hoạch nào khác nhưng Ta tin rằng họ sẽ không làm Ta thất vọng!”

Truyền thuyết trên đây nói lên hai điều căn bản của Lễ Chúa Về Trời hôm nay, đó là: Chúa Giêsu thật sự đã chấm dứt sứ mạng trần gian của Ngài để được vinh hiển với Chúa Cha, và sứ mạng cứu độ của Chúa Giêsu vẫn được các tín hữu tiếp tục trong quyền năng của Chúa Thánh Thần.

Đúng thế, Lễ Thăng Thiên là việc vinh quang Chúa Giêsu Kitô và là một biến cố được mong đợi sau khi Ngài Phục sinh từ cõi chết. Thật ra, sự Đau khổ, sự Chết, sự Phục sinh của Chúa Giêsu, cùng với việc Ngài về trời, và việc Chúa Thánh Thần hiện xuống, tất cả làm thành một đại mầu nhiệm cao siêu và không thể tách rời nhau. Sự Phục sinh của Chúa Giêsu chính là sự chiến thắng tội lỗi và sự chết, và như một đầu thủ thắng trận được công kênh sau trận đấu, Ngài đã được Chúa Cha nâng lên trời cao và chúng ta gọi đó là Thăng Thiên, như trong Kinh Tin Kính chúng ta vẫn tuyên xưng mỗi Thánh lễ Chúa nhật: “*Ngài lên trời, ngự bên hữu Chúa Cha.*” Không những vậy, việc Chúa Giêsu về trời chính là niềm hy vọng vinh quang sau này của chúng ta khi chúng ta từ già cõi đời này.

Ngoài ra, Lễ Thăng Thiên đánh dấu sự kết thúc hoạt động cứu độ của Chúa Giêsu trên trần gian, nghĩa là Ngài chấm dứt việc hiện ra với các môn đệ và không ở với các ông nữa theo cách thể lý. Nhưng điều đó không có nghĩa là sứ mạng của Chúa Giêsu đã chấm dứt. Như trong bài Phúc âm của Thánh lễ hôm nay (năm A), chúng ta nghe Thánh sử Mátthêu tường thuật việc Chúa Giêsu truyền cho các môn đệ: “*Hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép rửa cho họ nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thần, dạy bảo họ tuân giữ mọi điều Thầy đã truyền cho anh em.*” (28:19-20a). Sứ mạng của Chúa nay trở thành sứ mạng của chúng ta, với tư cách cá nhân và với tư cách cộng đoàn Hội thánh. Công trình cứu độ được Chúa Giêsu khởi sự giờ đây được Giáo hội tiếp tục qua chúng ta là những phần tử. Chúa Giêsu mặc dầu đã về trời nhưng thật ra Ngài vẫn hiện diện trong quyền năng của Chúa Thánh Thần, và Ngài là vị lãnh đạo vô hình của một Giáo hội hữu hình. Và như Thánh sử Mátthêu ghi lại lời hứa của Chúa Giêsu với các môn đệ: “*Và đây, Thầy ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế*” (28:20b), Chúa Giêsu không còn hiện diện một cách thể lý nữa, nhưng nhờ quyền năng của Chúa Thánh Thần, Ngài tiếp tục hiện diện trong các bí tích, trong tình hiệp nhất, trong sự thật, tình yêu và sự tha thứ.

Tóm lại, Lễ Chúa Giêsu Về Trời là niềm hy vọng vinh quang của chúng ta và nhắc nhở chúng ta về quê hương thật sự là thiên đàng. Do đó, chúng ta đừng có thiên cận dồn tất cả năng lực, thời gian, sức sống của chúng ta chỉ để thỏa mãn những nhu cầu trước mắt ở trần gian này, đến mức có thể hủy

hoại chính linh hồn chúng ta. Vì thế, Lễ Chúa Giêsu Về Trời không chỉ nói cho biết điều gì sẽ chờ đợi chúng ta sau khi chúng ta nhắm mắt liìa đời trong ơn nghĩa với Chúa, nhưng cũng nhắc nhở chúng ta hãy là nhân chứng của Chúa Giêsu và thực thi sứ mạng của Ngài. Nhưng trước khi công bố Chúa Giêsu cho người khác, chúng ta phải bảo đảm sao cho Chúa Giêsu ngự trị trong tâm hồn chúng ta. Điều này chúng ta có thể làm được khi biết cầu nguyện, suy niệm Lời Ngài và sống theo giáo huấn của Ngài với sức mạnh của Chúa Thánh Thần.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ nay ở thiên đàng cùng với Chúa Giêsu, Con yêu dấu của Mẹ, xin giúp chúng con luôn hướng lòng về quê trời trong khi biết noi gương Mẹ sống cuộc đời trần gian này trong sự đơn sơ, khiêm nhường, yêu thương và phó thác. Amen!

Lm. Chánh xứ Phaolô Nguyễn Tất Hải, C.Ss.R.